

ไทยโพสต์

อิสรภาพแห่งความคิด

แคะเริ่มต้นสำนึกผิด

โ พลจากศูนย์วิจัยมหาวิทยาลัยกรุงเทพทำการสำรวจความคิดเห็นประชาชนเรื่องคนไทยคิดอย่างไรกับกฎหมายนิรโทษกรรมสู่ความปรองดอง พบว่าประชาชนส่วนใหญ่ของกลุ่มตัวอย่างไม่เห็นด้วย หน้าที่พลสำรวจความคิดเห็นยังบ่งชี้ว่า ไม่จำเป็นที่พลเอกประยุทธ์ จันทร์โอชา นายกรัฐมนตรี ต้องพูดคุยกับพันตำรวจโททักษิณ ชินวัตร เรื่องความปรองดอง ผลสำรวจความคิดเห็นดังกล่าวถือว่ามีความสำคัญในประเด็นเรื่องความปรองดองไม่น้อย โดยเฉพาะการนิรโทษกรรม และการพูดคุยเจรจาระหว่างผู้มีอำนาจ

มีพักต้องพิเคราะห์ถึงสถานการณ์การเมืองในปัจจุบันอย่างถี่ถ้วน โดยเฉพาะประเด็นที่สมาชิกคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ได้มาตั้งแต่หัวหน้าย่นระดับรองลงไป ที่ออกมาส่งสัญญาณว่าให้ทั้งพันตำรวจโททักษิณ ชินวัตร และนางสาวยิ่งลักษณ์ ชินวัตร อดีตนายกรัฐมนตรี ยอมรับกระบวนการตามกฎหมาย ใครที่อยู่นอกประเทศ ให้กลับมาสู้คดี หรือใครที่ต้องตกเป็นจำเลยก็ควรจะต้องอยู่สู้คดี อย่างหนีออกนอกประเทศ จนเกิดข่าวลือ ข่าวลวง หรืออาจจะเป็นความจริงเรื่องการอภัยโทษ ที่ไม่ใช่การออกกฎหมายนิรโทษกรรม

เพราะจะไปแนวความคิดในการออกกฎหมายนิรโทษกรรมให้กับบุคคลที่กระทำผิดแบบยกธงในช่วงก่อนหน้า ก็ถูกประชาชนทุกชั้นสื่อออกมาบนท้องถนนต่อต้านในการยกโทษให้คนผิด โดยเฉพาะแกนนำ คนบงการเลยไปถึงผู้ต้องหาคดีทุจริต คอร์รัปชัน และดูเหมือนว่าการใช้กฎหมายดังกล่าวเพื่อแก้ไขปัญหาคาความขัดแย้งทางความคิดให้กับคนในชาติจะไม่ราบรื่นนัก อีกทั้งโมเดลดังกล่าวก็คงไม่ถ่วงน้ำหนักในการนำกลับมาใช้ในช่วงที่รัฐบาลทหาร ที่มีสถานะบัญญัติแห่งชาติจะนำเสนอเรื่องนี้แล้วสังคมจะตอบรับอย่างเป็นเสียงเดียวกัน

สิ่งสำคัญในการนิรโทษกรรมเพื่อนำไปสู่ความปรองดอง คือการสำนึกในความผิดของตัวผู้กระทำผิด รวมไปถึงการกลับมาเข้าสู่การตัดสินคดีความตามกระบวนการยุติธรรมให้เสร็จสิ้น กระบวนการนิรโทษกรรมจึงจะเกิด ซึ่งหากใช้แนวทางในการออกกฎหมายก็อาจ

มีบุคคลที่อยู่ตรงกลางไม่เห็นด้วย จึงไม่แปลกที่จะมีทางเลือกใหม่ในโมเดลการเสนออภัยโทษ เพื่อให้เกิดแรงกระเพื่อมจากผู้ที่ไม่เห็นด้วยน้อยที่สุด และเชื่อกันว่าวิธีการดังกล่าวจะปูทางไปสู่จุดเริ่มต้นแห่งความปรองดองสมานฉันท์อย่างแท้จริง

อย่างไรก็ตาม สิ่งที่สำคัญไปกว่าวิธีการในการนิรโทษกรรม หรือการเสนอให้มีการอภัยโทษ ไม่ใช่ปัญหาเรื่องความขัดแย้งของคนในชาติ แต่เป็นปัญหาในเรื่องของจิตสำนึก และจุดเริ่มต้นในกระบวนการที่ควรที่จะเกิดจากความสุจริตใจเสียก่อน เพราะอย่าลืมการอภัยโทษคือการยกเว้นกฎหมาย แต่การให้อภัยเกิดจากผู้ที่ได้รับกระทบและผู้มีส่วนได้-ส่วนเสีย เปิดใจในการยอมรับผิดจากการสำนึกของผู้กระทำผิดคนนั้น ซึ่งเป็นการให้อภัยด้วยใจจนไม่เหลือความขุ่นข้องหมองใจระหว่างกัน อยู่ร่วมกันในสังคมเดียวกันได้อย่างมีความสุข ด้วยความเข้าใจเหตุปัจจัยซึ่งกันและกัน ความปรองดองสมานฉันท์ที่แท้จริงจึงจะเกิด

การอภัยที่เกิดมาจากข้างบนลงมาถึงข้างล่าง จึงน่าจะเป็นเรื่องของความรู้สึกภายใน ไม่ใช่การพูดคุยเจรจาด้วยปากเพื่อยุติปัญหาทะเลาะกันที่อยูระดับบนของเกมอำนาจ เพราะนั่นเท่ากับผู้กระทำผิดยังไม่ได้สำนึกในความผิดของตัวเอง ไม่ยินยอมพร้อมใจที่จะรับโทษจากสิ่งที่ตนกระทำผิด แต่หวังในผลประโยชน์จากการเจรจาเพื่อนำไปสู่เป้าหมายในการได้รับการอภัยโทษ โดยที่ไม่มีใครล่วงรู้ได้เลยว่า การพูดคุยเจรจาดังกล่าวของผู้มีอำนาจ จะมีเงื่อนไขที่ผูกปมไว้กับผลประโยชน์ของบ้านเมืองซึ่งต้องแลกกับอะไรบ้าง

และหากในที่สุด รัฐบาลและคณะรักษาความสงบแห่งชาติหยุดปัญหาความขัดแย้งของคนในชาติไว้ได้ด้วยการใช้โมเดลการอภัยโทษ การปูทางไปสู่การปรองดองจะต้องริเริ่มไปพร้อมกัน โดยเฉพาะในอดีต เราเคยมีคำสั่งสำนักนายกรัฐมนตรีฉบับหนึ่งที่ทำให้กลุ่มอุดมการณ์ต่อต้านรัฐวางอาวุธออกจากปากล้มมาร่วมพัฒนาชาติไทย แม้แนวคิดและอุดมการณ์ไม่แปรเปลี่ยน แต่การใช้กำลังหรือการต่อสู้อย่างรุนแรงให้ได้มาซึ่งอำนาจรัฐ จนมีผู้บาดเจ็บล้มตายจำนวนมากได้หยุดและยุติลงไปแล้ว เหลือเพียงความคิดเห็นต่างที่ยังทำให้คนเหล่านั้นอยู่ร่วมกันกับคนในการเมืองกระแสหลักได้อย่างสงบสุข

อย่างเช่นที่เสนาธิการทหารบก ในฐานะเสนาธิการรักษาความมั่นคงภายในราชอาณาจักร ออกมาบอกว่า เป็นเรื่องที่ทุกภาคส่วนต้องช่วยกัน รัฐบาลและคณะรักษาความสงบแห่งชาติมีเวลาจำกัด จะให้ทุกเรื่องสำเร็จในรัฐบาลชุดนี้คงเป็นไปได้ หากงานใดไม่เสร็จในรัฐบาลชุดนี้ ก็ให้รอรัฐบาลที่มาจากทางเลือกตั้งดำเนินการต่อ โดยเฉพาะเรื่องการสร้างความปรองดอง เพราะขณะนี้ยังมีคน

ที่มีความเห็นต่าง

เราจึงเห็นว่า สิ่งที่ต้องทำควบคู่ไปกับแนวทางในการแก้ไขปัญหาความขัดแย้ง คือการขอให้ผู้กระทำผิดได้ออกมาต่อสู้อตามกระบวนการยุติธรรม สำนึกและรับผิดชอบต่อความบกพร่องของตัวเองในเมืองต้น ส่วนการจะนิรโทษฯ หรือการอภัยโทษนั้น เป็นเพียงวิธีการตามกฎหมายที่นำมาซึ่งความสงบเรียบร้อย ส่วนความปรองดองในทุกระดับนั้นคงต้องอาศัยเวลาในการหาจุดร่วมของคนในสังคมที่เห็นต่างให้อยู่ร่วมกันได้.